

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 9 stycznia 2014 r.

DUS-0210-16-PW/13

**Pani
Małgorzata Hirszel
Sekretarz
Komitetu Rady Ministrów**

Stosownie do § 19 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), w załączeniu przekazuję 45 egzemplarzy *projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dodatkowych ograniczeń w zakresie prowadzenia działalności lokacyjnej przez fundusze emerytalne* – z uprzejmą prośbą o skierowanie go do rozpatrzenia na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów.

W przesyłanym projekcie zostały uwzględnione uwagi zgłoszone przez Ministra Finansów oraz Komisję Nadzoru Finansowego, a także zgłoszone w trybie roboczym uwagi Rządowego Centrum Legislacji.

W stosunku do zastrzeżeń zgłoszonych przez Prezesa Rządowego Centrum Legislacji w piśmie z dnia 24 grudnia 2013 r., znak: RCL.:DPS-510-108/13 co do zgodności zaproponowanych w w/w projekcie regulacji z Konstytucją RP, uprzejmie przedstawiam co następuje.

W swoim piśmie, Rządowe Centrum Legislacji zgłasza, iż biorąc pod uwagę, że rozporządzenie jest aktem normatywnym wydawanym w celu wykonania ustawy, powinno ono zawierać jedynie takie przepisy, które stanowią dopełnienie regulacji ustawowej. Zdaniem RCL, projektowane rozporządzenie nie wypełniając tej funkcji, nie będzie miało charakteru wykonawczego, co może nasuwać wątpliwości co do zgodności z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dodatkowo RCL podnosi, że projektowane rozporządzenie, wprowadzając ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej, zawiera regulacje stanowiące materię ustawową i jako takie może być uznane za niezgodne z art. 22 Konstytucji RP.

MPiPS nie może podzielić powyższej argumentacji. System otwartych funduszy emerytalnych będzie miał nadal charakter obowiązkowy dla większości ubezpieczonych, nawet po wejściu w życie wszystkich przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku

z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1717).

Z brzmienia art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 989) wynika, że przedmiotem działalności funduszu jest gromadzenie środków pieniężnych oraz ich lokowanie, z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu emerytury. Oznacza to, że fundusze emerytalne, w tym otwarte fundusze emerytalne, są elementem systemu zabezpieczenia społecznego, który ma na celu urzeczywistnienie konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego, wyartykułowanego wprost w art. 67 ust. 1 Konstytucji. Należy mieć na uwadze, że to konstytucyjne prawo do zabezpieczenia społecznego jest determinowane przez funkcje, jakie ma ono do spełnienia (funkcja ekonomiczna, społeczna, motywacyjna).

Mając powyższe na uwadze istotnym jest fakt, iż nawet w przypadku działalności komercyjnych funduszy inwestycyjnych, obowiązują odpowiednie regulacje dotyczące zabezpieczenia interesów uczestników. Fundusz inwestycyjny jest przede wszystkim zobowiązany do prowadzenia działalności, ze szczególnym uwzględnieniem interesu uczestników oraz przestrzegania zasad ograniczania ryzyka inwestycyjnego określonych w ustawie. Przykładowo art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.) określa limit dla otwartego funduszu inwestycyjnego do lokowania swoich aktywów w papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez jeden podmiot. Co najmniej takich samych zabezpieczeń należy oczekiwać w zakresie działalności otwartych funduszy emerytalnych będących elementem systemu zabezpieczenia społecznego, w którym inwestowane środki powinny mieć wyższe standardy gwarancji bezpieczeństwa niż inwestycje kapitałowe w ramach działalności czysto komercyjnej.

W związku z powyższym przedmiotowe rozporządzenie należy traktować jako element kompleksowego systemu, którego funkcją jest minimalizowanie ryzyka utraty wartości jednostek uczestnictwa, czyli ochrona interesu ubezpieczonych. Powyższe uzasadnia także potencjalną możliwość wprowadzenia ograniczeń w prowadzeniu działalności gospodarczej.

z up. **MINISTER**
PODSEKRETARZ STANU

Marek Bucior